

इन्द्र

“श्वेताक्षं चन्दनैव रमयेत् सह लेपयेत् ।
दीयते कस्यचिद्वापि पश्चाद्दासी भविष्यति ॥” *
अथ पतिवशीकरणम् ।
“मधुकं सह तैलेन सार्धं लेपयेत् ।
एतेन पाणिमध्यस्थं भर्त्रा सा संहिता स्वपेत् ॥
संरुते मैथुनीभावे पतिदासो भविष्यति ॥” *
अन्यथा ।

“मनःशिलाकुडुमसर्षपाद्य
तथा च कुष्ठं सहदेवदार ।
रक्तच रक्तं पलितेन सार्द्धम्
प्रपेषयेत् सुस्वतरं महान्तम् ॥
प्रसातपूर्वाभिमुखोऽपि भूत्वा
संस्तुत्वा लक्ष्मीसूरकेण पूज्य ।
ततः प्रकुर्यात् तिलकं ललाटे
वामाक्ष हस्ताच्चतुरङ्गुलीभिः ॥
पुंष्टुमात्रेण भवेत् स कान्ता-
दासातिदासाश्च किमत्र चित्रम्” * ॥

अथ लिङ्गलेपाधिकारः ।

“दृष्टीपलमूलानि पिप्यली मरिचानि च ।
भया रोचनया सार्द्धं लिङ्गलेपोत्तमो मतः ॥
निःशेषस्त्रीजगत्क्षयं नाश्या स्त्रीहृदयाङ्गुशम् ।
मोहनं शस्त्रमेतद्धि मदनस्य स्मृतं बुधैः” * ॥
अन्यथा ।

“कुष्ठश्च धातकीपुष्पं मरिचानि वचा तथा ।
अनेन लिङ्गमालिप्य हस्तयोः श्यामां वशं नयेत् ॥
तासाश्चित्तहरोऽप्येष मृतमप्यनुगच्छति ।
दिवशा भक्तिभावेन पश्चात् सर्वं प्रयच्छति” * ॥
अन्यथा ।

“पञ्चरक्तानि संगृह्य शुभानि च यथेच्छया ।
सर्वाणि समभागानि प्रियङ्गुञ्चापि तत्समम् ॥
नागरं दशभागेन लेपः कान्तावशङ्करः” * ॥
अन्यथा ।

“देवदारु वचा कुष्ठं चतुर्थं वैश्वभेषजं ।
आस्त्रवीजरसैर्युक्तं गौरीश्यामावशङ्करम्” * ॥
अन्यथा ।

“हरिद्रा दृष्टीमूलं भद्रमुक्तं तपोत्पलम् ।
विडुङ्गं हृत्वा वैरश्च समभागानि कारयेत् ॥
लिङ्गलेपोत्तमो ह्येष रक्तवल्लीवशङ्करः” * ॥
अन्यथा ।

“हरिद्रा पिप्यलीमूलं पद्मं मधुकमेव च ।
एतानि समभागानि नवनीतेन पेययेत् ॥
लिङ्गलेपोत्तमो ह्येष गौरीप्रीताय शङ्करः” * ॥

“कौशिकशोणितलेपात् सेचनाद्वा पुष्टं भवेत्क्षिप्रं ।
तदशन्तेऽस्तम्भप्रयं कीलकसदृशं भवेच्च ॥
कौशिकं रुधिरं गृह्य गोमूत्रेण च पेययेत् ।
वीर्यं हि क्षम्भयेन्नियं प्रहरार्द्धं न संशयः” * ॥

सर्वसाधारणो मन्त्रः । ॐ हं ह्रीं श्रीं श्रीं
पट् साहा । अनेन मन्त्रेण सर्वयोगानभिमन्त्रा
सिद्धिः” इति श्रीपार्वतीपुत्रश्रीनिखनाद्यविर-
चिते सिद्धखण्डे तन्त्रसारे कौतूहलविद्यानाम
इन्द्रजालतन्त्रम् * ॥ पुस्तकत्रयमालोच्य यथासाध्यं
शोधितमेतत् * * * अपिच । ईश्वर उवाच ।

इन्द्र

“इन्द्रजालं विना रक्षां न करोतीति निश्चितम् ।
रक्षामन्त्रं महामन्त्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम्” ॥
“श्रीं नमो नारायणाय विश्वम्भाराय इन्द्रजाल-
कौतुकानि दर्शय दर्शय सिद्धिं कुरु कुरु साहा”
अष्टोत्तरशतजपेन सिद्धिः ॥ * ॥ अथ रक्षामन्त्रः ।
“श्रीं नमः परब्रह्मपरात्मने मम शरीरे पाहि
पाहि कुरु कुरु” ॥

“उल्लूकस्य कपालेन हृतेनाहतकञ्जलं ।
तेन नेत्राङ्गनं कृत्वा राजौ पठति पुस्तकम्” १ ॥
अङ्गोलवीजनिक्षिप्ते गुरुवारे मुखे गजे ।
मन्त्रेण सिन्धुयेत्रियं यावद्दीजपलं ह वै ॥
त्रिलोहवेष्टितं कृत्वा एकवीजं मुखे स्थितम् ।
मत्समातङ्गवीर्यस्तु वायुतुल्यपराक्रमः ॥
दशहेमद्विषट्कान् वीजं रूप्यभागकम् ।
एवं संख्या त्रिलोहो च ज्ञातव्या सर्वकर्मणि ॥ २ ॥
यानि कानि च वीजानि जङ्गमं स्थलमेव च ।
अङ्गोलवीजनिक्षिप्ते मुखे भूमितले ध्रुवम् ॥

तदीजं मुखमध्यस्थं त्रिलोहैर्वेष्टितं कुरु ।
तद्रूपो हि भवेन्मर्त्यो नान्यथा शङ्खरोदितम् ॥ ३ ॥
यानि कानि च वीजानि अङ्गोलतैलमेजनात् ।
सफलं जायते दत्तः सिद्धियोगमुदाहृतम् ॥ ४ ॥
श्वमुखे विन्दुमात्रं तत्तैलं निःक्षिपेद्यदि ।
एकयामं भवेत् जीवो नान्यथा शङ्खरोदितम् ॥ ५ ॥

श्रियुवीजस्थितं तैलं पारावतपुरीषकम् ।
नराहस्य वसायुक्तं गृहीत्वा च समं समम् ॥
गर्दभस्य वसायुक्तं हरितालं मनःशिला ।
एभित्तु तिलकं कृत्वा यथा लङ्केश्वरो नृपः ॥ ६ ॥

उल्लूकिकां गृहीत्वा तु एरगडतैलपेषणात् ।
यस्याङ्गे निक्षिपेत् विन्दुं स क्षिप्तो जायते ध्रुवम् ॥ ७ ॥
सर्पदन्तं गृहीत्वा तु कृष्णदृक्चक्रकण्टकम् ।
कृष्णारक्तसंयुक्तं सूक्ष्मचूर्णन्तु कारयेत् ॥

यस्याङ्गे निक्षिपेत्सर्वं सद्यो याति यमानयम् ॥ ८ ॥
सिन्दुरं गन्धकं तालं समं पिष्ट्वा मनःशिलाम् ।
तल्लिपवस्त्रं शिरसि अभिवृत्तं दृश्यते ध्रुवम् ॥ ९ ॥
अर्कक्षीरं वटक्षीरं क्षीरं दुग्धरसम्भवम् ।
गृहीत्वा पात्रके क्षिप्ते जलपूजं करोति च ।

दुग्धं संजायते तत्र महाकौतुककौतुकम् ॥ १० ॥
अङ्गोलतैलनिष्ठाङ्गो दृश्यते राक्षसाहतिः ।
पलायन्ते नराः सर्वे पशुपक्षिगजाहयाः ॥ ११ ॥

अङ्गोलस्य तु तैलेन दीपं प्रज्वालयेन्नरः ।
रात्रौ पश्यति भूतानि खिचराणि महीतले ॥ १२ ॥
बुधे वा शनिवारे वा कृष्णं परिगृह्य च ।
शुभमूर्तयते यत्र कृष्णं तत्र निःक्षिपेत् ॥

निखनेऽभूमिमध्येषु उड्डते च पुनः सुखी ।
नष्टसकं भवेत् सर्वं नान्यथा शङ्खरोदितम् ॥ १३ ॥
गन्धकं हरितालञ्च गोमूत्रञ्च विधं तथा ।
सूक्ष्मचूर्णमयं कृत्वा किञ्चिदङ्गं विनिःक्षिपेत् ॥

विष्णाः सर्वे पलायन्ते यथा युद्धेषु कातराः ॥ १४ ॥
इति दत्तात्रेयतन्त्रे ईश्वरदत्तात्रेयसंवादे इन्द्र-
जालकौतुकदर्शनं नाम एकादशः पटलः * * * ॥
अन्यथा ।

“वश्याकर्षणकर्मणि वसन्ते वोजयेत् प्रिये ।

इन्द्र

यीश्वे विद्देषयं कुर्यात् प्राट्यि स्तम्भनं तथा ॥
शिशिरे मारयाञ्चैव शान्तिकं शरदि स्मृतम् ॥
हेमन्ते पौर्णमास्याश्च ऋतुकर्मविधारदः ।
वसन्तश्चैव पूर्वाङ्के यीश्वो मध्याङ्ग उच्यते ॥
वर्षा ज्येष्ठापराङ्के तु प्रदोषे शिशिरः स्मृतः ।
अर्द्धरात्रे च हेमन्तः शरदं तत्परं स्मृतम्” * * ॥
अथ पञ्चादिनिर्णयः ।

“कृष्णपक्षे मारयादि शुक्लपक्षे च वर्द्धनम् ॥
दादृश्यां मारयां कर्म एकादश्यां तथैव च ।
द्वितीयां नवमीञ्चैव वश्याकर्षणं कारयेत् ।
स्तम्भनञ्च तदुद्देश्यां चतुर्थ्यां प्रतिपद्यपि ॥
द्वितीयां षष्ठीमष्टम्यां कारयेत् शान्तिकर्म च ।
अश्विनीमृगमूलाश्च पुष्या पुनर्वसुस्तथा ॥
वश्याकर्षणं कर्तव्यं कारयेच्च सदा बुधः ।
ज्येष्ठा च उत्तराषाढा अनुराधा च रोहिणी ॥
कारयेन्मारयां शान्तिं स्तम्भनं विजयं तथा ।
विधिमन्त्रसमायुक्तमौषधं सफलं भवेत्” * ॥
अथ वशीकरणम् ।

“सिन्दूरमात्तिककपोतमलानि पिष्ट्वा
लिङ्गं विलिप्य रमते तरुणां नवोद्गां ।
शान्तिं न याति पुरुषो मनसापि नूनं
दासी भवेदिति मनोहरदिव्यमूर्त्तिः ॥
पुष्ये रुद्रजटामूलं मुखस्थं कारयेद्बुधः ।
ताम्बूलादौ प्रदातव्यं वश्या भवति निश्चितम् ॥
तथैव पाटलीमूलं ताम्बूलेन तु वश्यहत् ।
नागपुष्यं प्रियङ्गुञ्च तगरं पद्मकेशरम् ॥
जटामांसी समं गीत्वा चूर्णयेत् मन्त्रवित्तमः ।
साङ्गं धूपयते तेन भजते कामवत् स्त्रियः” ॥

ॐ मूली मूली महामूली सर्वं संक्षोभभयेभ्यः
उपद्रवेभ्यः साहा । धूपमन्त्रः ॥
“पानीयस्याङ्गुलीन् सप्त दत्त्वा विद्यामिमां जपेत् ।
सालङ्कारां नवां कन्यां लभते मासमात्रतः ॥
ॐ विश्वावसुर्नाम गन्धर्वः कन्यानामधिपतिः सुरक्षां
सालङ्कारां देहि मे नमस्तस्मै विश्वावसवे साहा ।
“कन्यागृहे शालकाष्ठं क्षिपेदेकादशः शुभम् ।
ऋक्षे च पूर्वपक्षगुण्यां यस्तां कन्यां प्रयच्छति ॥ * ॥
अथ सर्वजनवशीकरणम् ।

“शिला च रोचनमूलं वारिण्या तिलके कृते ।
दृष्ट्वात्रे वशं याति नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥
स्वर्गेन वेष्टनं कृत्वा तेनैव तिलके कृते ।
सम्भाषणेन सर्वेषां त्रैलोक्यं वशमानयेत्” ॥

ॐ ह्रीं क्लीं ऐं ह्रीं भोगप्रदा भैरवी मातङ्गी
त्रैलोक्यं वशमानय साहा । औषधोपरि सहस्रजपं
कुर्यात् । पुनः सप्तवारजपेन तिलकं कारयेत्
शक्रसमोऽपि वश्यो भवति । इति कालजायविर-
चिते इन्द्रजाले १ अध्यायः * * ॥

अथाकर्षणं । ॐ ह्रीं चासुखे ज्वल ज्वल प्रज्वल
प्रज्वल साहा । अनेन मन्त्रेण स्थिरं दृष्ट्वा जपं
कुर्यात् तत्क्षणात् एकतः समागच्छति । पूर्व-
मेवायतजपेन सिद्धिः ।

“अश्लेषायां समादाय अर्जुनस्य च व्रजकम् ।
अजमूत्रेण संपिथ्य स्त्रीणां शिरसि दापयेत् ॥